

نامه پلاتفرم سندیکاهاى کارگری در آستانه سفر نخست وزیر سوئد به ایران

December 18, 2020

مقدمه ترجمه فارسی

پلاتفرم سندیکاهاى کارگری سوئد پس از مطلع شدن از برنامه ریزی سفر استفان لوون نخست وزیر سوئد به ایران اقداماتی را در این رابطه انجام داده است. از جمله ارسال نامه زیر که مورد تایید سازمان سراسری کارگران سوئد (ال.او)، سندیکای کارگری ترانسپورت، سندیکای فلز، سندیکاهاى کارگری شهرداریها (کمونال) و سندیکای معلمان سوئد قرار گرفته است. اگر چه هدف از این سفر بطور رسمی بیان نشده است اما با توجه به انجام آن در فضای پسا ترامپی به نظر می رسد که تمرکز آن بر احیای قرارداد برجام متمرکز باشد. مستقل از هدف از این سفر پلاتفرم معتقد است که با توجه به گسترش اعدام ها و دستگیری ها در ایران مقامات غربی، از جمله نخست وزیر سوئد، موظف است که در هر تماس و مرادیه با ایران سیاست های سرکوب گرانه جمهوری اسلامی را محکوم کرده و در این رابطه اقدامات عملی را انجام دهند. بطور مثال جلسه مجازی که قرار بود توسط فوروم تجاری ایران و اروپا با شرکت ۳۳۰۰ نفر انجام گیرد و ۲۴ ساعت قبل از انجام آن در اعتراض به اعدام ها در ایران لغو شد اقدامی عملی بود که فراتر از محکومیت های لفظی مرسوم است.

نامه به نخست وزیر سوئد؛ استفان لوون!

در آستانه سفر قریب الوقوع شما به ایران پلاتفرم سندیکاهاى کارگری سوئد که متشکل از سازمان سراسری کارگران سوئد (ال.او)، سندیکای کارگری ترانسپورت، سندیکای فلز، سندیکاهاى کارگری شهرداریها (کمونال) و سندیکای معلمان میباشد، توجه شما را به اوضاع عمومی ایران بویژه نقض مداوم حقوق بشر و سرکوب فعالین سندیکایی در ایران جلب می کنیم.

ما معتقدیم سوئد میبایست در هر زمان که صحبت از تماس با رژیم ایران مطرح میشود مسئله نقض مداوم حقوق بشر و سرکوب اتحادیه های کارگری را مد نظر قرار داده و مطرح کند.

در ایران وضعیت زندگی، امنیت اجتماعی و سیاسی کارگران و مردم بطور مداوم بدتر شده است. تحریم های گسترده اقتصادی و مالی بر زندگی مردم بویژه کارگران تاثیر زیادی گذاشته است در صورتی که حاکمان ایران تحت تاثیر این تحریم ها قرار ندارند.

شیوع بیماری کرونا منجر به وخیم تر شدن شرایط حفاظتی کارگران در محیط کاری آنان گردیده است. همزمان کارفرمایان در ارائه امکانات حفاظتی جهت جلوگیری از شیوع بیشتر این ویروس هیچگونه اقدامی نمی کنند. کارگران بدلیل نگرانی از ابتلا به این بیماری شغل های خود را بدون هیچ حمایت و تضمین مالی از دست داده و به صف میلیونی بیکاران می پیوندند.

فعالین سندیکایی در اعتراض به عدم پرداخت به موقع دستمزدها و نبود شرایط مناسب در محیط کار مورد آزار و اذیت کارفرمایان و عوامل رژیم قرار می گیرند.

عکس العمل رژیم به فعالیت های فعالین کارگری مداخله نیروهای نظامی، بازجویی همراه با شکنجه و دادگاههای چند لحظه ای بدون برخوردی از انتخاب وکیل می باشد.

صدور احکام قرون وسطایی نظیر حکم شلاق احکامی بشدت ضد انسانی و غیر قابل توجیه است و باید بشدت محکوم شود.

صدور چنین احکامی و انجام چنین رفتاری با هدف ایجاد رعب و وحشت و ترساندن مردم ایران، واداشتن آنان به سکوت و تن دادن به این شرایط با هدف بقای بیشتر رژیم استبدادی حاکم و حفظ بیشتر قدرت انجام می گیرد.

وزیر امور خارجه سوئد، خانم آن لینده، در ملاقات های گوناگون با ما، بر اهمیت احترام به آزادی بیان، حق تشکل و اجتماعات و آزادی رهبران سندیکایی در ایران تاکید کرده است.

در ذیل در چند نمونه به عواقبی که فعالین سندیکایی در ایران بخاطر مبارزاتشان جهت دست یافتن به حقوق سندیکایی دچار آن شده و در زندان بسر می برند بسنده می کنیم:

- جعفر عظیم زاده، دبیر اتحادیه آزاد کارگران ایران و هماهنگ کننده امضای ۴۰ هزار نفری کارگران برای افزایش حداقل دستمزدها به اتهام "اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور" و "تبلیغ علیه نظام" در سال 2015 به پنج سال زندان محکوم شد. در سال ۲۰۱۶ ایشان در اعتراض به این احکام دست به یک اعتصاب غذای طولانی در زندان زد. او بعد از مدتی از زندان بطور موقت آزاد شد ولی بار دگر در سال ۲۰۱۹ بعلت فعالیت های سندیکایی مجددا دستگیر به زندان برگردانده شد.
- اسماعیل عبدی دبیر کانون صنفی معلمان تهران و محمد حبیبی عضو هیئت مدیره "شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان کشور"، بخاطر اعتراض نسبت به خصوصی کردن سیستم آموزشی اخراج، دستگیر و به زندان های طولانی مدت محکوم شده اند. اسماعیل عبدی ه ۱۰ سال زندان و محمد حبیبی به ۳ سال زندان و تحمل ۷۴ ضربه شلاق محکوم شدند. اسماعیل عبدی کماکان دوران محکومیت در زندان را می گذراند و محمد حبیبی بعد از گذراندن ۳۰ ماه در زندان اخیرا آزاد گردیده است.
- محمد تقی فلاحتی دبیر "شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان در تهران" از کار اخراج و به ۸ ماه زندان و ۱۰ ضربه شلاق بخاطر شرکت در تظاهرات روز معلم در ماه مه ۲۰۱۹ محکوم شد. ایشان قبلا نیز به اتهام "تبلیغ و تبانی علیه امنیت کشور" به ۱۸ ماه زندان محکوم شده بود. او اکنون از زندان آزاد شده اما همچنان از حق بازگشت به کار محروم است.
- رضا شهبابی، حسن سعیدی، ناصر محرم زاده، حسن کریمی و فرحناز شیرینی، همگی از رانندگان شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه و از فعالین سندیکایی در سال ۲۰۱۲ از کار برکنار شده و حق بازگشت به کار از آنان سلب شده است.
- نسربین ستوده وکیل و فعال حقوق بشر در سال ۲۰۱۹ بعلت حمایت های قانونی از فعالین مدنی و سندیکایی به اتهام واهی و فرافقانونی اقدام علیه امنیت کشور به ۱۰ سال زندان و ۴۸ ضربه شلاق محکوم شد. علاوه بر این محکومیت بار دیگر اتهامات سنگین تری به پرونده خانم ستوده اضافه شده و مجددا به ۳۸ سال زندان محکوم گردید. او بعد از اعتراضات جهانی برای درمان های پزشکی بطور موقت آزاد و اخیرا دو باره به زندان بازگردانده شد.

خواستهای پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد:

1. آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه فعالین سندیکایی در بند.
2. تایید و تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر از جمله بند ۲۳ و همچنین مقوله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهان کار.
3. برسمیت شناختن تشکل های آزاد و مستقل سندیکایی به عنوان نمایندگان قانونی و رسمی کارگران و اعضای آنها و بدون هرگونه اعمال خشونت، تهدید و زندان و اخراج از محل کار.
4. تصویب قوانینی که کارگران را به هنگام شیوع ویروس کرونا در محل کار مورد حفاظت قرار داده و دستمزد زمان غیبت آنها را پرداخت کرده و دولت کمبود بودجه کارفرمایان در این رابطه را تامین نماید.

با احترام

۲۷ نوامبر ۲۰۲۰

سعید تقوی

مسئول پروژه پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد/ ایران

خبرهای بیشتر را در تلگرام اخبار روز بخوانید